

за тая цѣль, малки-тѣ омиопатически дози, както опита-тѣ учи, сж сгодни и достаточни.

Аллопатиа-та и Омиопатиа-та въ що се отличава-тъ една отъ друга.

Ако ислѣдваме отъ близо коя е разликата що съществувва мѣжду тѣзи два начина на лѣкувание-то, ние ще се намѣримъ прѣдъ начала схвѣмъ противоположни едни на други, отъ гдѣто, безъ никаква припирня, ще заклѣчимъ че омиопатиа-та надминува въ всяко отношение аллопатиа-та.

1.) Омиопатически-тѣ лѣкаръ, въ приспособление-то си на лѣкове-тѣ кжмъ болни-тѣ, се води по едно здраво и точно начало — начало кое-то опита-тѣ е доказалъ толкова пхтя; когито аллопатиа-тѣ, въ подобенъ случай, нѣма никакво начало. Той нѣма на прѣдѣ си освѣнъ разни начини на лѣкувания — начини кои-то сж въ противорѣчие едно съ друго. За кое ще се произнесе той? За това, вѣроятно, въ кое-то има най голѣмо довѣрие, или това кое-то единъ неговъ схбратъ аллопатъ съ авторитетъ му прѣпоржча. Много аллопати съ добра воля и съ схзнание, признава-тъ че тѣ принася-тъ твхрдѣ малко полза въ лѣчебно отношение. Дѣйствително, друго нѣщо е да слѣдваме правила-та на лѣкувание-то, а друго нѣщо е да лѣкуваме.

2.) Омиопатиа-та приспособява лѣкове кои-то дѣйствуватъ на право и специфически врхъзъ оруд-